

Knjez nad wšitkimi mocami a mócnarstwami

Woni pak so k njemu modlachu a so do Jerusalema wróćichu z wulkej wjeselosću, běchu stajnje w templu a chwalachu Boha.

Luk 24,52–53

Kak so někomu dže, kotryž dowjeze dobreho přečela k rozžoňowanju na dwórniščo? Hdyž je woprawdže dobry přečel, je wón wězo chětro zrudny. Spěšnje móžeš hišće někotre lube słowa na puć sobu dać. Bórže pak přijedže čah a mały wokomik pozdžišo je so zaso zmynyl. Tam, hdžež runje hišće přečel abo přečelka steješe, je nětko jenož prózdne městno. Dobra bjesda a rjane začuće zhromadnosće stej so skónčiloj. Naraz sy sam. Wokoło sebje widžiš jenož cuzych ludźi. Zrudny woteńdžeš z nastupišća k awtu a druhdy traje to cyły džeń, prjedy hač maš zaso lépše myslički. Žalostnje by było, hdy by wědźať, zo nje-widžiš tuteho dobreho přečela ženje wjac.

Na podobny podawk so na Bože spēće dopominamy. Sćenik Lukaš rozprawja, zo je so Jezus po swojim zrowastanje-nju hišće někotre razy ze swojimi wučomnikami zetkať. Móžemy sej předstajić, kajki rjany čas bě to za wučomnikow. Tón, kotrehož běchu na Golgaće tak surowje wotprawili, bě žiwy. Wšitko bě drje nětko hinak hač do teho. Jezus njepučowaše z nimi wjace po Isra-elu. Ale přeco zaso mějachu Jezusowi přečeljo składnosć, swojeho mištra widžeć. Móžachu z nim

hromadže być a so jeho za wšěm prašeć, štož jim hišće na wutrobje ležeše.

Na Bože spēće so to naraz přetorhny. Hišće jónu zetkachu wučomnicy Jezusa. Ale město teho, zo by so z nimi hromadže sydnyť, dowjedže jich z města won na samotne městno. Posledni raz jich požohnowa. A hižo wučomnicy jeho z wočomaj wjac njewuhladachu. Tam, hdžež bě runje hišće stať, bě nětko prózdne městno. W tutym wokomiku je jim wšitkim dospołnje jasne, zo bě to doskónčne rozžoňowanje. Ženje wjac njemóža dalše zetkanje z nim na zemi wočakować. Kajki strašny to wokomik!

Tak mamy položenje wučomnikow hódnotić, hdyž jenož w kategorijach tuteho časa a tuteho swěta myslimy. Přetož po tutech kategorijach woznamjenja kónc stajnje woprawdžity kónc. Hdžež je k doskónčnemu rozžoňowanju dóšlo, tam njeje tež žaneje nadžije. Hdyž na Jezusowych wučomnikow hladamy, móžemy sej předstajić, zo so ze sylzojtmaj wočomaj wob-jimuju a zrudni městno wopušća.

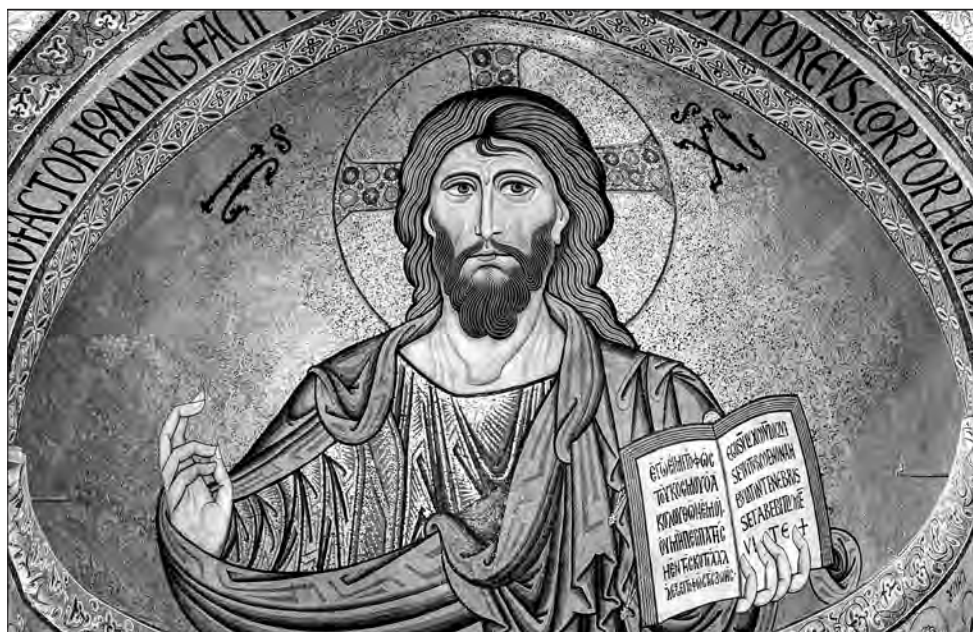
Polu sćenika Lukaša pak čitamy runje to nawopačne. Tam rěka po rozžoňowanju: „Woni pak so k njemu modlachu a so do Jerusalema wróćichu z wulkej wjeselosću, běchu stajnje w templu a chwalachu Boha.“

Zwotkel maja tajku nadžiju? Čehodla začuwachu nadobo tajke wulke wjesele w swojich wutrobach?

Wučomnicy wědźachu, zo bě Jezus wot tuteho dnja wot nich dźěleny, zo je daloko přeč. Ale njedwělowachu, zo su čłowjeske mysle wo času a rumje chětro wuske. Woni běchu spóznali, zo je Jezusowe byće zwonka našich předstawow wo času a rumje. Jako kralej njebyes a zemje móžachu so nětko k njemu modlić.

Jako krala swěta zwobraznjeja prawosławni křescenjo Jezusa hač do džensnišeho w kupolach swojich cyrkwjow: Na tamnych wobrazach widžiš cyle jasne, zo je Jezus Knjez nad wšitkimi mocami a mócnarstwami. Tehodla běchu tež wučomnicy po tutym dźělenju tak wjeseli a nadžijepołni. Jezus je Knjez cyłego swěta. Tam, hdžež so

čłowjekojto tutemu knjejestwu dowěrjeja, rostu wěra, nadžija a lubosć. Tam zhubja zło, hroznosć a wšitke čěmne mocy swój wliw. To pak je woprawdže přičina k wjeselu, wšojedne, što so we wokomiku runje w našim kraju a na cyłym swěće stawa. Přidružmy so takle tež my tutemu wjeselu a tutej wulkej nadžiji z našim Knjezom.



Chrystus Pantokrator w Cefalu na Sicilskej, mozaik z lěta 1148

Foto: Burkhard Bartel

Krystof
Rummel

Swobodna njedźela – wunamakanka Boha



Lube dźěći, zawěsće sće hižo něšto wo džesać Božich kaznjach slyšeli. W Starym zakonu da je Bóh Mójzasej na horje Sinai. Wone dyrbyja pomhać zhromadne žiwjenje Israelitow rjadować. W třećej kazni steji woprawdže, zo směmy njedźelu swjećić a so wot dźěla tydženja wotpočować. To je jara dobra kaznja, dokelž je wažne, zo so naše čěto a naša duša prawidłownje wot wšedneho dnja wočerstwjetej. Swobodny čas móžemy za našu swójb, našich přečelow, za hrajkanje, pasenje abo druge činitosće, kiž nas zwjesela, wužiwać. Tež kemše su njedźelu, zo bychmy čas měli je wopytać. Někotre nadawki pak so na tutym dnju spjelnić dyrbyja, na přikład ma so jědź přihotować. To tež Jank pytnje, hdyž je hłódny. Zawěsće znajeće wy, lube dźěći, powoňanja, w kotrychž dyrbyja ludžo njedźelu dźělać. K tomu słyšeja na přikład lékařarjo, ratarjo abo piloća. Woni maja potom druhi swobodny dzeń.

Naša swobodna njedźela je potajkim wunamakanka Boha. Čehodla pak je to runje tutón dzeń? Na spočatku biblije steji stawizna wo nastaću swěta. Bóh je na šěsć dnjach wšitko stworił: dzeń a nóc, njebo

a zemju, morjo a kraj, zwěrjata a čłowjekow. Sedmy dzeń je so Bóh wotpočnył. Tehodla mamy po šěsć dnjach swobodny dzeń.

W židowstwje rěka swobodny dzeń sabbat. Wón je sobotu. To je tam sedmy dzeń w tydženju. Přeni dzeń je njedźela. Pola nas je oficialnje pónđzela přeni dzeń w tydženju. Hdyž pak dokładnje w kemšach kedžbujće, zwěsćiće, zo je tež w křesćanstwje njedźela přeni dzeń tydženja. „Kak je to móžno?“, so nětko snano prašeće, lube dźěći? Sće tola runje čitali, zo je swobodny dzeń sedmy dzeń w tydženju. Na spočatku křesćanstwa je so swobodny dzeń wot soboty na njedźelu přepožił, dokelž je Jezus na tutym dnju z rowa stanył. Naš tydzeń započina so tak ze swobodnym dnjom. Kóžda njedźela dopomina nas na jutry a tehodla móžemy njedźelu tež swjećić.

Lube dźěći, ja přeju wam za meju wjele slónčnych a čoplych njedźelow, zo byšće sej wonka hrajkac móhli. Tehodla sym wam někotre nowe hry napisala. Při hraću přeju wam wjele wjesela, waša

Katja Meyerowa

Rys.: Katja Meyerowa



Popadn kamjeń

Zhibuj swoju ruku a tykn łochć horje, kaž pokaza to Jan. Potom polož płony kamušk na ruku blisko łochća. Nětko pohibuj ruku spěšnje dopředka a spytaj kamjeń při lečenju popadnyć. Hdyž to z prawej ruku wobknežiš, móžeš to tež z lěwej abo z wobemaj rukomaj spytać.



Mikado z kamjenjemi

Tuta hra je za wjacorych hrajerjow. Jako přenje dyrbiće kamjenje zběrać a z nich hromadu natwarić. Přeni hrajer spyta nětko tak wjele kamjenjow kaž móžno wot hromady wzac, bjez teho zo so druge kamjenje pohibuja. Hdyž so to stanje, je přichodny na rjedže. Štóż ma na kóncu najwjace kamjenjow, je dobył.

Mjetanje z palcami

Hru móžeće sami abo zhromadnje hrać. Na kóždy pad dyrbiće bosa być. Sydnće so a položće sej kij na wobě noze blisko svojich palcow, kaž pokaza wam to Julija. Potom spytajće kij tak daleko kaž móžno funknyć. Štóż kij najdale čisnje, je dobył.



Pokiwy

Ordinacija w Choćebuzu

Na dwurěčnych swjedženskich kemšach njedźelu, 2. meje, w Choćebuskej Serbskej cyrkwi budže Tobias P. Jachmann na duchowneho wuswjećeny. Ordinaciju wuknjataj biskop Christian Stäblein z Berlina a generalna superintendentka Theresa Rinecker ze Zhorjelca, serbski podžěl pře-wza fararka Katharina Köhlerowa z Dešna. Kemše započnu so w 14.00 hodž.

Spěwanje přestorčene

Dokelž njeje wěste, hač smě so spěwny wječork Rakečanskeje Bjesady na dotal

planowanym terminje, 7. meje, přewjesć, smy tutón termin přestorčili. Hdyž wumě-njenja dowola, wotměje so spěwny wječork srjedu, 21. julija. **Günter Holder**

Zwjazkowa zhromadźizna

Tež hdyž je položenje w našim kraju lětsa chětro komplikowane, ma so hłowna zhromadźizna Serbskeho wosadneho zwjazka na kóždy pad wotměć. Po prawidłach knježerstwa je to we wokomiku we wulkej Hodžijskej cyrkwi tež móžno. Nadžijamy so, zo wostanje to takle hač do 8. meje. Na zhromadźiznje ma so hospodarski plan za lěto 2021 wobzamknyć, kiž je knjeni Fischerowa z kasoweje centrale spřihotowała. Nimo teho chcemy mjez druhim wo tym wuradźować, što móže Serbski wosadny zwjazk za lužiski cyrkwinski dzeń

w Zhorjelcu 2022 přinošować. Zhromadźizna budže sobotu, 8. meje, w 9.30 hodž. w Hodžijskej cyrkwi. Hosćo su wutrobnje wítani.

Krystof Rummel,
předsyda Serbskeho wosadneho zwjazka

Wustajeńca w Budyšinje

W Pětrskej cyrkwi zarjaduje so lětsa mała wustajeńca wo Augusće Bergće skladnostnje jeho lětušich 250. narodnin. Bergt bě wot lěta 1802 do 1837 organist Pětrskej cyrkwe, wuwučowaše na Krajnostawskim wučerskim seminarje a bě w swoim času woblubowany komponist. Wutrobnje su wšitcy přeprošeni na wotewrjenje wustajeńcy z hudźbu sobotu, 15. meje, we 18.00 hodž. w Pětrskej cyrkwi.

Evelyn Fiebiger

Michała Rostoka składnostnje jeho 200. narodnin počesćili

Wuznamny serbski wučer a přirodospytnik Michał Rostok bě so 21. (po někotrych žórtach 17.) apryla 1821 narodžił. Jeho 200. narodniny wulce woswjećić njebě w času pandemije móžno. Tuž přeprasy Hušćanska wosada srjedu, 21. apryla, nawječor na wopominansku nutrnosť do cyrkwe, kotrejež přizamkny so počesćenje při Rostokowym rowje na pohrjebnišću.

Nutrnosť w cyrkwi

W bohaće z kwětkami a swěčkami wupyšenej Hušćanskej cyrkwi zhromadži so něhdže 60 němskich a serbskich česćowarjow Rostoka k nutrności, kotruž swjećeštaj wosadny farar Thomas Schädlich a Serbski superintendent n. w. Jan Malink. Wopominanskim słowam fararja přizamknjachu so krótke přinoški wjacorych řečníkow.

Postrowy wjesnjanošty gmejny Dobruša-Huska Alexandra Fischera, kotryž karanteny dla njemóžeše přitomny być, posrědkowaše farar Schädlich. Zdobom připowědźi w mjenje wjesnjanošty, zo ma so při Drječinskej šuli, w kotrejež bě Rostok skutkował, bórže dwurěčna informaciska tafla wo nim připrawić. Tež tamnišej dotal jenož němsce pomjenowanej „Michael-Rostock-Straße“ ma so přidatna dwurěčna taflička přidruzić, kiž na jeho wuznam skedźbni.

Abiturientka Hušćanskeho gymnazija Anna Holz, kotraž bě so we wobłuku šulskeho projekta z Rostokom zaběrała, rozprawješe wo swojich slědženjach.

Jan Malink posrědkowaše postrowy sup. Krystofa Rummela a přednjese serbsce a němsce citat Rostoka z jeho terminologije chemije. W nim Rostok wuzna, zo za swoju prócu žane připóznaje wot rowjenkow njewočakuje, ale zo budu sej hakle pozdžiše generacije jeho džělo wažić wědźeć.

Kaž na to nawjazuju wobswědčiči předsydka Maćicy Serbskeje dr. Anja Pohončowa w swojim přewažnje serbskim přinošku, zo twori wot Rostoka wuwita přirodowědna terminologija hišće džensa zakład za šulsku wučbu. Serbam wostanje Rostok muž, hódny wěčnoh wopomnjeća, kaž w narodnej hymnje reka.

Z wida přirodowědomosće hódnoćeše dr. Bernhard Klausnitzer, bywši profesor coologije na wysokej šuli w Tharandće, žiwjenski skutk Rostoka. Po jeho słowach je Rostok „jedn cyle wulki na polu wědy wo insektach“. Hišće džensniši wědomostnicy z jeho wuslědkow čerpaja. Žiwjenski skutk Rostoka waži čím wjace, hdyž sej wuwědomimy, pod kak jednorymi wobstojnosćemi bě jón zdokonał. Zapal a zahorjenje za swoju wěc, kiž jemu trěbne mocy spožčišće, přeješe řečník tež džensnišej młodžinje. Wotrězk swojeje narěče před-



Fararje Jan Malink (nalěwo) a Thomas Schädlich při rowje Michała Rostoka

njese dr. Klausnitzer serbsce, štož přitomni Serbja z džaknym přikleskom mytowachu.

Spominanje při rowje

W zhromadnym ćahu podachu so po nutrności wšitycy na pohrjebnišćo. Tam bě gmejna w předpolu počesćenja dotal trochu zanjechany row dostojnje připrawić dała. Štom, kiž narowny pomnik w minjonych lětach zakrywaše, běchu pušćili



Rostokowy row z wobnowjenej originalnej narownej tafla a Maćičnej stelu z lěta 1997

Foće: Carmen Schumann

a čerstwu trawu zasyli. Budyska kamjenjećesarnja Hase bě zornowcowu stelu wurjedźila a staru, do wjacorych dželow rozbitu narownu platu, kotruž bě wosada w swojich rumnosćach chowala, znawa na rowje při steli připrawila.

Wo postajenju stele na Rostokowym rowje před bjezmała bėrtlk lětstotkom porěča Trudla Malinkowa. Dokelž bě originalna narowna plata rozbita, postara so Maćica Serbska składnostnje swogeho 150lětneho jubileja 1997 wo postajenje noweho narowneho pomnika. Wuhotowanje načisnyštaj tehdyši Hušćanski farar Gerd Frey a Trudla Malinkowa z Maćičneho předsydstwa. Jednorosć stele wotpowěduje Rostokowej skromnosći, material z lužiskeho zornowca pokazuje na jeho zwjazanosć z domiznu a na trajnosć jeho žiwjenskeho skutka. Napis je dwurěčny, kaž to Rostok sam bě. Bibliski psalm staji jeho slědžerske polo do šěrokeho wobłuka Božeje stwórby. Symbol mjetelčki pokaza na zrowastaće a wěčne žiwjenje. Narownu stelu poswjeći farar Frey 4. apryla 1997 k zahajenju třidnjowskich swjatočnosćow Maćičneho jubileja.

Wotwodźuju wot mjetelčki na steli bě Měrana Cušcyna 2003 swoju mjeztym wospjet wozjewjenu baseň „mjetel“ wo serbskim přirodospytniku napisala, kotruž basnica při pomniku přednjese.

Hušćanska wosada, Maćica Serbska a někotři priwatnicy, mjez nimi tež daloki přiwuzny Rostoka, požožichu kwěćele při pomniku. Ze zhromadnym zanješenjom serbskeje hymny so dostojna wopomjenka swjatočnosć skónči.

Trudla Malinkowa

Jutrowne spěwanje

W Slepom a Rownom: Jutrowničku rano zaklinčachu tež w Slepjanskej wosadze zaso serbske jutrowne kěrluše. Sydom spěwarkow zetka so w 5.30 hodź. před Slepjanskej cyrkwju. Dalše tři spěwarki zeńdžechu so w Rownom na Njepilic statoku, zo bychu jutrowne poselstwo ze swojimi kěrlušemi wozjewili. Rano w sedmich wotmě so potom serbsko-němska nutrnosć na Rownjanskim kěrchowje pod nawodom predikanta Manfreda Hermaša. Nutrnosć wobrubichu spěwarki a spěwarjo towarstwa Kólesko ze Slepoho.

Je zwjeselace, zo so najebać pandemije tradicija jutrowneho spěwanja w dwěmaj wsomaj Slepjanskej wosady dale wjedže a so z tym jutrowna nadžija tež w serbskej holi wozjewi.

Jadwiga Malinkowa

W Delnjeju Łužicy: We wjacorych delnjołužiskich wsach přewjedžechu lětsa jutrowne spěwanje: w Dešnje, Žyłowje, Janšojcach, Gołbinje, Popojcach a Wjerbnje. W Dešnje su žony přeni raz wšitke štyri njedže do jutrow a čichi pjatk spěwali. Po lětdzesatkach přeni raz wotmě so spěwanje w Žyłowje, na kotrymž so wosom žonow wobdžěli, a we Wjerbnje z pjeć spěwarkami.

PB

Jutrowny postrow 2021

Wot lětušeho su ewangelscy křesćenjo w Budyšinje a wokolnych wsach do wulkowosady zjednoćeni. K temu słušeje wězo tež ewangelscy Serbja.

Tak smy nětk tež w Pětrskej wosadze bóle hač do toho wužadani za pućemi pytać, tole zwuraznić. Nowe je na přikład, zo steji na našej homepage tež krótki serbski tekst a zo linki na serbske strony pokazuja.

Dalša ideja bě, zo njezaklinči jutrowničku w někotrych kemšach jutrowny postrow jenož němsce, ale tež serbsce. Snadž běch trochu přenjenazhonita. Dokelž mam dobrych serbskich přećelow a moja džowka do Serbskeje zakładneje šule chodźi, njeje mi rěč tak cuza kaž mnohim druhim. Při wšěm trjebach jako maćernorěčna Němka serbsku podpěru a dyrbjach jutrowny postrow w serbskej rěči zwučować.

Jutrowničku potom jako liturgowka kemšerjam serbsku wotmołwu najprjedy předrěčach, potom to hromadze spytachmy. Běch překwapjena, kak mało ludźi móže sobu rěć. Wothladajo wot dwurěčnych nadróžnych taflow wšak so dwurěčnosť we wšednym dnju lědma jewi. W internetnym wusyłanju z Marje-Marćineje cyrkwe jutrownu njedzelu móža zajimcy mój pospyt hišće na Youtube scěhować. Za serbske wuši to najskejše trochu sprócniwje klinči, ale myslu sej, zo je mjezsobna próca to, štož liči.

fararka dr. Cornelia von Ruthendorf-Przewoski, z němčiny T.M.

Jutrowne spěwanje we Wuježku

Přez dobre lěto su so mjeztym nazhonjenja nastupajo wobchada z pandemijsku zběraće, tak zo móže so lětsa při wobkedžbowanju wotpowědnych naprawow za pokročowanje tradicije jutrowneho spěwanja rozsudzić. Běše to kaž we w jutrownej stawiznje pola Marka wopisany čas „rano zahe, hdyž slóncu schadžeše“ a zyma trochu do nosa šćipaše, jako so we Wuježku pod Čornobohom Dejkec/Pawlikec dwór z ludźimi pjelnješe. Třiceći wobdžělnikow, wšitcy disciplinowani z nahubnikom, běše z Bukečanskeje a wokolnych wosadow přišlo. Zdaloka slyšachu zhromadzeni na čichim ranju zwonjenje z Bukec. Znate jutrowne kěrluše spěwachu so serbsce a němsce. Jako scenje čitaše so wujimk z přenjeno listu na Korintiskich 15,19–22 serbsce. Wosadny farar Thomas Haenchen, rozjimajo bibliski tekst jutrownej stawizny

po Marku, přiruna položenje žónskich, kiž džěchu k rowej Jezusa, z našej džensnišej situaciju, hdyž nas pandemije dla zrudoba a začuće bjezmócnosće wobdawatej. A wón zwurazni nadžiju, kiž jutrowne poselstwo sprosředkuje, „zo Bóh Knjez nam w Jezusu Chrystusu katastrofu přesahowacu nadžiju dawa, haj, samo nadžiju z katastrofy won“.

Prědowanju w serbskej rěči (němsce při potřebeje w tekstowych topješkach k sobučitanju) scěhowachu dalše kěrluše serbsce a němsce. Po serbskej modlitwje a serbskim požohnowanju spěwaše so kaž kóžde lěto na kóncu „Hdže su mi banty čerwjene“.

Horcy kofej a čerstwe jutrowne cały lubješe Mato Krygar zaso za přichodne lěto, jeli smy so potom, da-li Bóh, z pandemije wudrapali.

Arnd Zoba



Lětuša nutrnosć z wotstawkami jutrowničku rano na dworje Dejkec/Pawlikec statoka we Wuježku pod Čornobohom

Foto: Arnd Zoba

Serbske a dwurěčne kemše wokolo jutrow

Wokolo jutrow wotměchu so w Rakecach wjacore serbske abo dwurěčne němsko-serbske kemše a nutrnosće.

Kaž w zaštych mjeztym hižo dwaceći lětach běchu na čichim pjatku serbske kemše, kotraž swjećeše Serbski superintendent n. w. Jan Malink.

Přidatnje k temu přewjedowaše Rakečanska wosada w zaštych lětach w dojutrownym času a jutry tež dwurěčne kemše a nutrnosće. Lětsa běchu to wječorna nutrnosć w póstnym času srjedu, 24. měrca, kaž tež kemše na njedzeli palmarum, 28. měrca, a na druhim dnju jutrow, 5. apryla.

Na dwurěčnych kemšach zaklinčachu wulke džěle liturgije w serbskej rěči, ze

Swjateho pisma je so čitało we woběmaj rěčomaj a Wótčenaš smy so serbsce modlili. Rjana překwapjenka na kemšach palmarum bě, zo je džowka Marta našeho fararja dr. Malinka, hačrunjež hišće šulerka na zakładnej šuli, ze Swjateho pisma čitała. A jeje mały kuzenk Mirek ze Slepoho je kemše z hudźbu na akordeonje wobohačil. Wobě dwurěčnej Božej službje swjećeše naš wosadny farar dr. Robert Malink.

Nadžijamy so, zo so přichodnje tajke dwurěčne kemše cyle samozrozumliwje hdys a hdys zaso wotměja. A snadž móžemy potom zaso wjace hač jenož jedyn dwurěčny kěrluš spěwać. **Günter Holder**

Měrcín Pannach z Łomska njebohi

Dnja 17. jutrownika je Měrcín Pannach z Łomska pola Njeswaćidła we wysokej starobje 91 lět zemrěl.

Wón narodži so 25. pražnika 1929 do serbskeje burskeje swójby we Łomsku. W léce 1936 zastupi do Njeswaćidlskeje šule. Tehdy bě tu serbska wučba hižo zakazana. Po konfirmaciji w léce 1944 wuknješe w Hrubočicach ratarstwo. Wottam dožiwi tež, kak w haperleji 1945 na Budyšin bomby padachu. Na kóncu wójny dyrbješe w Budyšinje wojować a dožiwi, kak přecel pódla njeho wo žiwjenje přińdže. Po wójnje wuknješe wo 1948 do 1949 pola bura Arnošta Mitaša w Kumšicach a po tym pomhaše doma na kuble.

Lěta 1954 woženi so z Brunhildu Sack ze Šleskeje. Bydleštaj najprjedy we Łomsku pola staršeju. W léce 1955 narodži so syn Manfred a štyri lěta pozdžišo dźowka Ingrid. W léce 1959 přesydlili so swójba do Stoneje Boršce a pozdžišo do Čemjerc. Wón dźelaše jako traktorist w produrstwje.

Po pjatnaće lětach wróci so swójba 1974 do Łomska. W meji 2014 smědžeštaj mandželskaj dejmantny kwas swjećić, wo čimž Pomhaj Bóh přinošk wozjewi.

Měrcín Pannach je swěru wopytał serbske zarjadowanja. Jako filmowc je na Serbskich ewangelskich cyrkwinskih dnjach, na wulětach Serbskeho busa a zhromadzi-

znach Serbskeho ewangelskeho towarstwa sobu skutkował a tak přinošował k lětnym serbskim filmam. Wón bě tež sobustaw towarstwa. Hižo dołho měješe zajim za fotografowanje a filmowanje. Tak bě bjez dźiwa, zo so za wideofilmowanje zajimowaše a swójbne filmy sam třihaše. Rady pokaza mi swoje wobrazy swójbných swjedženjow abo tež rjane motiwy z přirody. Kak rjenje je popadnył, kak pčotka na kćenju cyrobu pyta! Wón sam tež pčotariješe.

Před lětami je so Pannachec burske kubo rjenje wobnowiło. Njebohi je ze swojej swójbu, wosebje ze synom Manfredom, na něhdyšej synowej łubi zajimawy ratarski muzej zarjadował. Pozdžišo su jón hišće rozšěрили w něhdyšej hródzi. Rady je wón jón zajimcam pokazał. Pilnje je knjez Pannach tež k stawiznam Łomska a Lišeje Hory sledził a ke gmejnskej chronice Njeswaćidła přinošował. Přez połsta lět je njebohi rady w dujerskej kapale wohnjowej wobory sobu hrał.

Při projekće za stajenje wopomnjenkeho kamjenja 2018 za wobwěsnjeneho młodeho pólskeho dźelačerja Stanisława Błażejczuka je so wón aktiwnje zasadził. Mi bě hnujace, kak je wón zamóhł wjacore centnarje čezki kulojty bludženek z rječazami a traktorom zběhnył a blisko



Měrcín Pannach

Foto: archiw PB

k městnu pozdžišeho postajenja dowježd. Tuteho Staška je wón jako dźěčo zeznał, dokelž we wójnje na Pannachec statoku dźelaše.

Měrcín Pannach zawostaji mandželsku, syna, dźowku, štyri wnučki a sydom prawnučkow. Při chowanju 23. apryla na Njeswaćidlskim pohřebnišću, kiž wotmě so pandemije dla we wuskim swójbnym kruhu, zaklinčachu tež serbske słowa.

Naš Bóh, kiž je Knjez nad žiwjenjom a smjerću, njech jemu da wěčny wotpočink w swojim kralestwje. **Handrij Wirth**

Nowe logo wosadneho zwjazka



Spočatk lěta bě sej Serbski wosadny zwjazak předewzał, zo ma nowe logo jeho dźěło přewodźeć. Studentka wučerstwa Marleen Schindler ze Spytec w Hodžijskej wosadze je nowe zna-

mjo wuwila. Zakładna ideja je słowo wo křižu, srjedžišćo reformaciskeje wučby: „Słowo wo křižu je bláznosć tym, kiž budu zhubjeni, nam wumóženym pak je Boža móc.“ Wone steji w 1. lisće swjateho Pawoła na Korintiskich 1,18. Křiž je žro ewangelija, poselstwa křesćanskeje wěry.

W našim nowym logo twori so křiž přez rěčne pucherje, kiž symbolizuja słowo a předowanje. Wone pokazuja na centrum křiža. Barbne wuhotowanje nawjazuje na serbske barby: Křiž je běły a rěčne pucherje přeńdu z módreje (deleka nalěwo) do jasnomódreje a dale do čerwjeneje a čmowočerwjeneje barby (horjeka). Logo wužiwatej Serbski wosadny zwjazk a Serbski superintendent na listowej papjerje a na tafli při Hodžijskej farje. **Marka Maćijowa**

Swětłozwukowa instalacija zakónčena



Rakečanski farar dr. Robert Malink z hóstnej knihy, do kotrejež mnozy wopytowarjo swój dźak za swětłozwukowu instalaciju zapisachu

Foto: Hanka Šěnc

W Rakečanskej cyrkwi zakónčichu 16. apryla z wječornej nutrnosću swětłozwukowu instalaciju na 23. psalm. Projekt Pawołskeho chóra je po wšej wokolinje nimoměry dobry wothlós zbudził. Wo tym swědča wulke ličby wopytowarjow, dźakne słowa w hóstnej knize a wulkomyšlnje kolekty. Ni-

mo teho předachu wjac hač 200 CDjow z natočenej hudźbu projekta.

Mjeztym zwuraznichu dalše wosady zajim, instalaciju tež w swojich cyrkwach prezentować. K nim słušatej měsće Radeburg, hdžež skutkuje bywši Rakečanski farar Andreas Kecke, a Wojerecy. **PB**

Jurij Brósk: Dopomnjenki na mlode lěta (8)

Z teho časa přichadźachu tež serbscy narodowcy k nam, redaktor Smoler [Jan Arnošt Smoler, 1816–1884], kandidat Imiš [Jaroměr Hendrich Imiš, 1819–1897, pozdžišo farar w Hodźiju], Domaška [Michał Domaška, 1820–1897, pozdžišo farar w Nosaćicach, kěrlušer], tehorunja katolscy duchowni Kučank [Jakub Kučank, 1818–1898, pozdžišo kanonik Budyskeho tachantstwa], Buk [Jakub Buk, 1825–1895, pozdžišo prezes w Drježdžanach] a druzi. Serbski komponist kantor Kocor [Korla Awgust Kocor, 1822–1904, pozdžišo kantor w Ketlicach] nam husto swoje spěwy zahra a předspěwa. Dopominam so žiwje na to, zo, jako bě započal komponować rjanu polonezu „Zelena ta meja“ a z njeje naněj w Budestecach něšto předhra, rjekny: „Nětko sym hišće štučku ‚Maćerka, ta stara, ta je poľna swara‘ přikomponował.“

Wučer na měščanskej šuli, kandidat Imiš, zhromadži druhdy někotrych serbskich gymnaziastow, mjez kotrymiž běch tež ja, zo by nas w serbsčinje rozwučował a nas za rěč a jeje maľu literaturu zajimował.

28. januara 1848 wuleća sej Imiš ze swojimi chowancami Chěžnikom, Gólcom [Julius Herman Gólč, 1831–1906, pozdžišo farar w Rakecach], Jakobijom [A. H. Jakob z Łaza, pozdžišo wojak] a druhimi, mjez nimi tež mój bratr a ja, ze štyrjomi póstowymi sanjami přez Budestecy, Erntekranz a Wopaku do Nowosólca, hdžež wšudže serbske spěwy zaspěwachmy, kotrež so jara spodobachu.

Njedźelu Laetare, 2. apryla 1848, buch w garnizonskej cyrkwi (kiž je mjez tym dawno spotorhana [stara Marje-Marćina cyr-



„Třelernja“ („Schützenhaus“) na Třelnišću w Budyšinje, hdžež so wot srjedź 19. lětstotka tež wuznamne serbske zarjadowanja kaž serbske spěwanske swjedženje, lětnje swjedženje Budyskeje Bjesady a hłowne zhromadźizny Maćicy Serbskeje wotměwachu Repro: SKA

kej pódla cyrkwy Našeje lubeje knjenjej) wot knjeza fararja Seybta konfirměrowany.

Jutry 1848 přesadźichu mje jako primusa do kwarty, a wjeselach so, zo běch zasoj mjez něhdyšimi přećelemi. Jako přeni w druhim wotdźělu sedžach cyle blisko katedra a mějach čezko slyšacemu rjadowniskemu wučerjej dr. Leopoldej běžnje rozprawjeć wo njeměrach a mylenjach sobušulerjow. Dokelž wězo nikoho njepräeradžich, dyrbjach husćišo chłostanske džěta pisać abo po šuli wostać. Přez to mi počasu lóšt k wuknjenju zařadže, hačrunjež mějach wučerja jara lubo.

Čim pilniši běch w serbskej wučbje w serbskim towarstwje pod nawodom primanera Jenča [Korla Awgust Jenč, 1828–

1895, pozdžišo farar w Palowje], pozdžišo Sowy [Jan Sowa z Błócan, studowaše pozdžišo medicinu], kotrajž sej často z nami wulećeštaj, při čimž přeco wjele spěwachmy. Serbske spěwy mje njesměrnje zahorjachu, a nałožowach wjele časa na to, je wotpisać a nawuknyć.

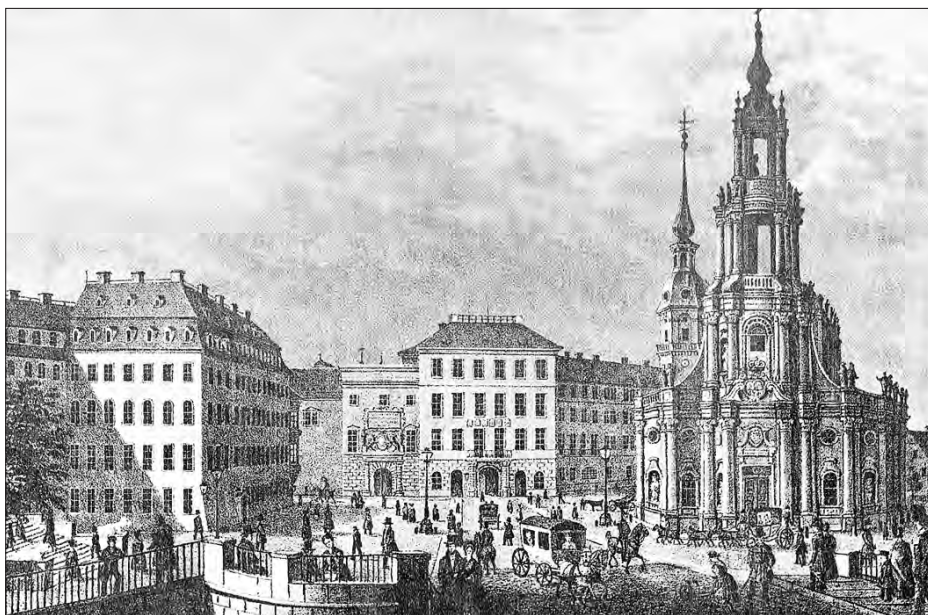
Wulka próstwa Serbow

We wulkich prózdnicach lěta 1848 wza nan naju, bratra Božidara a mje, sobu do Drježdžan. Na přislušeše komisiji, kotraž měješe kralj přepodać peticiju serbskeho luda, w kotrejž so prošese wo wužiwanje serbskeje rěče w našich šulach, cyrkwach a před sudom. Sčěhowace nadrobnosće podam z nanoweho zapiska:

„Deputacija wobsteješe ze 17 Serbow: 1. kapłan Kučank – Budyšin; 2. Imiš, měščanski wučer – Budyšin; 3. Mosak-Kłospólski, sudnistwowo direktor – Lubij; 4. Kubaš – Hodźij, sejmski zapóslanc; 5. Hermann, kubler – Spyticy; 6. Hermann – Wuricy; 7. Hicka, wučer – Ralbicy; 8. Jězorka – Jawora; 9. Cyž – Nowoslicy; 10. Kokula – Njebjelčicy; 11. Wowčer – Budyšin; 12. Wićaz – Błócan; 13. Hejna – Mała Boršč; 14. Sommer – Malešecy; 15. Melda, wučer – Wulki Dažin; 16. Pful – Přišecy a 17. farar Bróska z Budestec.

Z Drježdžanskeho dwórnišća jědzechmy do ‚Złotoho jandzela‘, hdžež wobjedowachmy. Nazajtra, 26. julija, podachmy so rano w 9 hodź. k statnemu ministrej dr. Braunej, kotremuž peticiju z narěču přepodach. Po tym jědžeše deputacija do Pillnity, hdžež bě nam popołdnu w 3 hodź. awdience přizwolena. Tu porěchachu Imiš, Kučank a Kubaš.“

Teksty wubrala a přeložila
Trudla Malinkowa
Pokročowanje slěduje



Dwórská cyrkej a hród w Drježdžanach srjedź 19. lětstotka. W juliju 1848 přebywaše tu Jurij Brósk ze swojim bratom a z nanom Handrijom Bróskom, kotryž přislušeše serbskeje deputaciji, kiž kralj Bjedrichej Awgustej Wulku próstwu Serbow přepoda. Repro: archiv PB

Richard Zahrodnik: Z mojego žiwjenja

Nadeńdžech dopomnjenki swojeho wuja Richarda Zahrodnika přeni raz pola swójbnych na kóncu 1960tych lět a sym je z wulkim zajimom čitał. Běch tehdom hišće džěćo. Wuj Richard rozprawješe – w němскеj rěči a tak za mnje čitajomne – wo swójim wuwicu wot serbskeho hólca ze skromnych poměrow hač k wyšemu wučerjej.

Tuta rozprawa zbudži znowa moju kedźbność, jako započach so ze stawiznamy swojich prjedownikow a ze serbskej zašłosću swojeje ródneje wsy Krapow a blišje domizny mjez Lubijom a Wósporkom zaběrać.

Při tym zrodzi so we mni mysl, němski a serbski tekst wujowych dopomnjenkow zjawnosći spřístupnić. To móhlo snano za w poslednich sto lětach přeněmčene swójbny mojeje domizny nastork być, wo swójskich serbskich korjenjach přemyslować.

Prěnje strony dopomnjenkow wuja Richarda přeložowach njenazhonity hišće sam jako „priwatne“ zwučowanje z němčinny do serbsčiny. Moje zahorjenje za zaběru ze serbskej rěču dósta nowy pohon, hdyž w lěće 2016 Bukečana Arnda Zobu jako horliwego Serba a wuběrneho znajerja serbskeje maćeršćiny zeznach. Bjez jeho njesebičnjeje pomocy bych so moje skromne prócowanja wo wšo serbske, tež wo tutu knihu, spěšnje zhubili. Sym jemu za to jara džakowny, tež za korektury mojih spočatnje „priwatnych“ zwučowanjow. Ze zaměrom, za přeložowanje dopomnjenkow hišće přidatny powabk stworić, poskičichmoj přeložk Serbskim Nowinam k wozjewjenju. Wot februara hač do nowembra lěta 2018 běše měsacnje jedne pokročowanje, wobsahujo džěćace lěta Richarda Zahrodnika w Młynčku, w kónc tydženskej přiloze čitać.

Zo bych zhonil, z kajkim zajimom za wotmyslenu dwurěčnu knižku z wujowymi dopomnjenkami móžu w Ketličanskej wosadze ličić, přeprósych přečelow, znatych a wosadnych na čitanski wječork do Ketlic. Z wuslědkom móžach jara spokojom być (Pomhaj Bóh rozprawješe w januaru 2019). Wothłós, kotraž naju džěćo zbudži, pohonjowaše do dalšeho přeložowanja zbytnych džělow dopomnjenkow. Zo by čitarjej móžno bylo, za wukmanjenje swojich rěčnych znajomosćow serbski a němski tekst přirunowac, su so jednotliwe wotřezki teksta běžnje čislowali.

Mějach wjele wjesela při přihotach knižki. Naprawy koronapandemije dla – žane zwučowanje chora a sportoweho towarstwa atd. – tyjachu postupej džěća. Do čišća korigowaše Budyšanka Leńka Thomasowa němski a serbski džěl. Tež jej wutrobny džak za wjele prócy!

Nětk předleži přeni nakład knihi „Richard Zahrodnik: Z mojego žiwjenja“, my-

sleny za wuski kruh přiwuznych a přečelow. Dalši nakład móže so při potřeby spěšnje zhotowić.

Knižku sym wěnował wšitkim, kiž so jich swěry k maćeršćiny a ródnej kulturje dla přescěhowachu, wučerichu abo hanjachu kaž tež tym, kiž runja mi swoju zhubjenu serbsku identitu pytaja. Mje zaběra prašenje, kak móžeše so serbskosć tak čicho z našeho luda pozhubić. Wobstejnoscě w „tysacletnym rajchu“ a wšelake podawki po 1945 přeněmčenju njemato polěkowachu.



Dwurěčna knižka z dopomnjenkami serbskeho wučerja a ludoweho spisowacela Richarda Zahrodnika (1884–1962)

Wšitkim, kiž su so na kóncu rozsudžili serbsku identitu spuścić, přiwołam: Schlejmy so jenož tróšku a pozběhmny znowa swoju wotpołożenu serbsku identitu! Drohocinki hodža so namakać! Při zaběrje ze „Statistiku lužiskich Serbow“ Arnošta Muki je mje woprawdže zwjeseliło, kelko jónu běchmy.

Što čitarja wočakuje, hdyž nowu knižku do ruki wozmjete? W jasnej, lochce čitajomnej rěči rysuje Richard Zahrodnik podawki a epizody z časa swojeho džěćatstwa. Někotre njech su tu naspomnjene:

Nadrobnje wopisuje z wida wučerja šulske wobstejnoscě we Wujězdze, kaž je wón je jako džěćo dožiwił. Dwurěčnje wotročace džěći jeho staroby wužiwachu w šuli a we wosadze serbsku a němsku rěč. Hinak běše to pola staršeje generacije. Tak rysuje so scena, kak dyrbyješe mać za woku z pućowacym němskim wikowarjom jednać, dokelž wowka němске njemóžeše.

Ludžo běchu chudušce žiwi a džěći dyrbjachu sobu k zežiwjenju swójbny přinošowac. Richard lutowaše jako šuler swoje

sam zaslužene pjenjezy. Wopisuje, kak wjele džěćaceje pilnosće bě trěbne, wěstu sumu nalutować.

Luboznje wuhotowanu hodowničku we Wujězdžanskej šuli na spočatku 1890tych lět wopisuje tak nazornje, zo ma čitar začić, zo je sam pódlu był.

Putace su tež podawki při wuzwolenju powołanja a zbožo, kiž wón při tym měješe. Hnujace je wopisanje poslednjeje nocy w staršiskim domje před wotjězdom do Pirny. W Serbskich Nowinach wozjewjenu džěl dopomnjenkow tu skónči.

W druhim džělu wopisuje Richard Zahrodnik swoje wukublanje na wučerskim seminarje w Pirnje a wobstejnoscě na tutym kublanišću. Wosebje zajimawe je to zawěšće za něćičich pedagogow!

Přihotujo knižku mějach kontakt z domizniskim towarstwom w Pirnje. Woni su tehurjuna, wosebje wězo na druhim džělu dopomnjenkow zajimowani. Tež swojemu přečelaj Korli Wukašej w Texasu sym knižku pósłať. Snano přidadať tescy Serbja němsko-serbskemu wudaću jendželsko-serbske. To wostanje napjate!

Mjenowane wosoby, městnosće a ležownoscě w dopomnjenkach Richarda Zahrodnika wuznamjenja jeho jako dobreho znajerja swojeje lužiskeje domizny, štož so tež w jeho wšelakich pisomnych džělach wotblyšuju.

Jeho přenje džěło wozjewjachu Serbske Nowiny pod napisom „Duša, pozběhn so!“ 24. nazymnika 1928. Mjez stawizniskim powědančkom „Wójna mjez kemserjemi 1771 w Ketlicach“ (Lužica 1935) a rozprawje „Hdyž skutkowaše w Dažinjje wučer Jan Mjelda“ (Rozhlad 1954) je, časowym wobstejnoscám wotpowědujo, doha přestawka. Tri lěta po jeho smjerći wozjewi Nowa doba 3. jutrownika 1965 jeho poslednje džěło „Duša Drježdžanskich Serbow běše Bjarnat Krawc“.

Richard Zahrodnik bě mjez Serbami nahladna wosobina. Běše po swojim wukubtanju w Pirnje swoje přenje wučerske přistajenje w sakskej stolicy dóstať a wosta tam čas žiwjenja. Angažowaše so w tamnišim serbskim towarstwomaj Čornobóh a Hromadnik a pozdžišo w Domowinskej skupinje. Z Bjarnatom Krawcom bě wusko spřečeleny.

W swojim přiwuznistwje doma běše wón dla swojeho kublanja, skutkowanja jako pedagoga a jeho zwjazanosće z domiznu wysoko česćeny.

Poskićam wosadam a zhromadženstwam, na přikład tež kulturnemu a turistiskemu towarstwom w Pirnje, wurězki z tuteje knižki předčitać a tež wo wosobinskich dožiwenjach ze swojim wujom Richardom Zahrodnikom rozprawjeć. Zajimcy móža sej knihu pola mje skazać (post@f-schneider-hv.de). **Friedhard Krawc**

Powěšće

Choćebuz. W swojim programje ćichi pjatk wopominaše delnjoserbski rozhlós RBB 130-lětny jubilej Pomhaj Bóh. Přinošk bě přihotował žurnalist Sebastian Elikowski-Winkler z Berlina, k stawiznam časopisa a jeho nadawkam wupraji so něčičša redaktorka Trudla Malinkowa. Časopis ewangelskich Serbow bě jutry 1891 přeni króć wušoľ. Załožer tehdy tydžensce wuchadźaceho njezdělskeho łopjena bě Chrjebjanski farar Friedrich Selle.

Čorny Chołmc. Po loňšej nanuzowanej přestawce přewjedźechu lětsa w Čornym Chołmcu zaso jutrowne spěwanje. Nic kaž dotal popołdnu, ale hakle wječor póćmjje zetkach so młode žony w serbskej kemšacej drasće a ćehnjechu we wotstawkach a z nahubnikom we wobliču serbske a němske kěrluše spěwajo po wsy. Po tym zhromadźichu so w cyrkwi k jutrownej nutrności z fararjom Heinrichom Kochom. Jutrowne spěwanje w Čornym Chołmcu bě so 1939 posledni raz wotměło a so 2010 wožiwiło.

Drježdźany. Bywši sakski krajny biskop Carsten Rentzing je ćežko schorił. Po tym zo přesta jutrownu pónđzelu nadobo jeho wutroba bić, poradži so lěkarjam jeho wožiwić. 53lětneho, kiž je mjez tym z kumštneje komy wubudženy, lěkuja w Drježdźanskej chorowni. Rentzing bě wot 2015 do 2019 sakski krajny biskop. Politiskich wumjetowanjow dla bě tehdy swoje zastojnstwo zložil.

Choćebuz. Składnostnje 10. posmjertnin fararja Herberta Nowaka (1916–2011) 6. apryla wěnowachu jemu delnjoserbske medije wšelake wopominanja. Spěchowanske towarstwo za serbsku rěč w cyrkwi poľožil serbski kwěćel na jeho row na Južnym pohrjebnišću w Choćebuzu.

Pomhaj Bóh
časopis ewangelskich Serbow
ISSN 0032-4132

Wudawaćelej: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kěrchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarstwo z.t., Privatny puć/Privatweg 21, 02625 Budyšin/Bautzen
Zamolwita redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591 600711, e-mail: PomhajBoh@gmx.de)
Čiśc: Lessingowa čišćernja, Kamjenc
Vertriebskennzeichen: 2 B 13145 E
Zhotowjenje a rozšěrjenje: Ludowe nakładnistwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625
Abonement a dary: Serbske ewangelske towarstwo, Kreissparkasse Bautzen
IBAN: DE03 8555 0000 1000 0831 67
BIC: SOLADES1BAT

Pomhaj Bóh spěchuje so wot Załožby za serbski lud, kotraž dóstawa lětnje přiražki z dawkowych srědkow na zakładźe hospodarskich planow, wobzamknjenych wot Němskeho zwjazkoweho sejma, Krajneho sejma Braniborskeje a Sakskeho krajneho sejma.
Lětny abonement plaći 8 eurow.

Bart. Srjedź měrcu załožichu w Barće Spěchowanske towarstwo Bartska cyrkje, kotrež chce so wo trěbne wobnowjenje Božeho domu starać. Towarstwo ma 37 člonow, z kotrychž wosmjo předsydstwu přistušeja. Předsyda je Friedrich Hesse. 16. apryla zetka so předsydstwo z twarskim zamolwitym sakskeje krajneje cyrkwe Bernhardom Preißom. Při tym so zwěsći, zo je najnužniši nadawk wobnowjenje třěchi a woknow. Za njesnadne wudawki nadźijeja so na srědki ze wšelakich spěchowanskich programow. Wo dalšich kroćelach chćetej spěchowanske towarstwo a cyrkwinske předstejićerstwo na zhromadnym poseźenju 12. meje wuradźować.



Historiski napohlad Bartskeje cyrkwe w 1960tych lětach Foto: archiw PB

Dary

W měrcu je so darilo za Serbske ewangelske towarstwo 100 eurow, 30 eurow a 10 eurow, za džělo SET z džěćimi 1 000 eurow a za Pomhaj Bóh 100 eurow, 50 eurow, 20 eurow, 12 eurow a 5 eurow. Bóh žohnuj dary a daricelow.

Spominamy

Před 110 lětami, 6. meje 1911, narodži so **Richard Šoľta** do žiwnosćerskeje swójby w Bjedrichcach pola Łaza. Po wopyće Krajnostawskeje wyšeje šule w Budyšinje studowaše wot lěta 1931 teologiju w Lipsku, Tübingenje a Wróclawju. Tehdy bě sobustaw wotpowědnych šulerskich a studentskich serbskich towarstwow. Jako wikar dósta 1938 ćežki nadawk, so wot jedneho dnja na druhi podać do Slepoho a tam přewzac zastojnske džělo fararja Rejslerja, kotrehož běchu nacionalsocialisća přećiwu woli wobydlerstwa z wosady wuhnali. Lěto pozdžišo dyrbyeše Richard Šoľta do wójny, hdžež bu 1941 ćežko zranjeny. Hačrunjež z tego časa zbrašeny, skutkowaše jako farar najprjedy w Němcach a potom wot lěta 1945 w Šprjejcach a wot lěta 1953 w Delnim Wujězdze. Strowotnych přičin dla dyrbyeše so 1969 dočasne na wuměnk podać a přesydlil so do Wojerec, hdžež hišće hač do lěta 1985 w měsće a we wokolnych wsach a wosadach serbske kemše swjećeše. W synodze

Zhorjelskeje cyrkwe zastupowaše jako naslednik Zdźarowskeho fararja dr. Zyguša serbske naležnosće. Wón zemřě 24. apryla 1989 we Wojerecach a namaka swój posledni wotpoćink w domjacym Łazu. T.M.

Přeprašujemy

- 02.05. Kantate**
10.15 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michalskej cyrkwi (sup. n. w. Malink)
14.00 ordinacija Tobiasa Jachmanna w Serbskej cerkwi w Choćebuzu (biskup Stäblein, wuša promštwoka Rinecker)
- 08.05. sobota**
09.30 sobustawska zhromadźizna Serbskeho wosadneho zwjazka w Hodźiju w cyrkwi
- 09.05. Rogate**
12.00 nutrnosť w serbskim rozhlósu (fararka Malinkowa)
- 16.05. Exaudi**
08.30 kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (sup. n. w. Malink)
12.00 nutrnosť w serbskim rozhlósu (sup. Rummel)
- 20.05. štwórtk**
18.30 Bjesada na farje w Bukecach
- 23.05. 1. dzeń swjatkow**
Noc wótworjonych cerkwjow w Choćebuzu ze serbskim programom
- 24.05. 2. dzeń swjatkow**
09.30 dwurěčne kemše w Hodźiju
12.00 nutrnosť w serbskim rozhlósu (sup. n. w. Malink)
14.00 serbska swětkowna namša w Turjeju (farař Kšenka)
- 30.05. swjedžen Swjateje Trojicy**
10.00 serbsko-nimska namša w Dešnjew (farařka Köhlerowa)

W juniju wusyła so ewangelske Nabožne słowo k dnjej w serbskim rozhlósu.

02.06. srjeda
19.00 Bjesada w Hodźiju na kantoraće (wo Pětru Młónku)

03.06. štwórtk
15.00 wosadne popołdne w Slepom (sup. n. w. Malink)

06.06. 1. njezděla po Swjatej Trojicy
10.15 kemše w Budyšinje w Michalskej cyrkwi (sup. n. w. Malink)
12.00 nutrnosť w serbskim rozhlósu (sup. Rummel)

Prošu wobkedźbujće aktualne postajenja koronapandemije dla.